

orgánu příslušnému pro dohled nad pracovními podmínkami evidenci pracovní doby tak, aby bylo možné do ní bezprostředně nahlédnout, je-li tato povinnost nezbytná pro vykonávání úkolů tohoto orgánu v oblasti dohledu nad prováděním právní úpravy v oblasti pracovních podmínek a zejména pracovní doby.

(¹) Úř. věst. C 295, 29.9.2012.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 13. června 2013 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-345/12) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2002/91/ES — Energetická náročnost budov — Článek 7 odst. 1 a 2, článek 9, článek 10 a čl. 15 odst. 1 — Nesprávné provedení — Neprovedení ve stanovené lhůtě — Směrnice 2010/31/EU — Článek 29“)

(2013/C 225/64)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. Montaguti a K. Herrmann, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, ve spolupráci s A. De Stefano, avvocato dello Stato)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí veškerých předpisů nezbytných pro dosažení souladu s čl. 7 odst. 1 a 2, článkem 10 a čl. 15 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/91/ES ze dne 16. prosince 2002 o energetické náročnosti budov (Úř. věst. L 1, s. 65), ve spojení s článkem 29 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov (Úř. věst. L 153, s. 13), ve stanovené lhůtě

Výrok

1) Italská republika tím, že nestanovila povinnost předložit certifikát energetické náročnosti při prodeji nebo pronájmu budovy v souladu s články 7 a 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/91/ES ze dne 16. prosince 2002 o energetické náročnosti budov, a tím, že Evropské komisi nesdělila opatření provádějící článek 9 směrnice 2002/91, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 7 odst. 1 a 2 a z článku 10 uvedené směrnice, jakož i z jejího čl. 15 odst. 1, ve spojení s článkem 29 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov.

2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 287, 22.9.2012.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 30. května 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil Constitutionnel — Francie) — Jeremy F. v. Premier ministre

(Věc C-168/13 PPU) (¹)

(„Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV — Článek 27 odst. 4 a čl. 28 odst. 3 písm. c) — Evropský zatýkácí rozkaz a postupy předávání mezi členskými státy — Zásada speciality — Žádost o rozšíření evropského zatýkácího rozkazu odůvodňujícího předání nebo žádost o další předání jinému členskému státu — Rozhodnutí justičního orgánu vykonávajícího členského státu udělit souhlas — Opravný prostředek s odkladným účinkem — Přípustnost“)

(2013/C 225/65)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil Constitutionnel

Účastníci původního řízení

Žalobce: Jeremy F

Žalovaný: Premier ministre

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Conseil Constitutionnel — Výklad článků 27 a 28 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáčím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 34) — Rozšíření účinků evropského zatýkáčím rozkazu — Existence opravného prostředku (kasačního opravného prostředku) proti rozhodnutí vykonávajícího justičního orgánu, v projednávaném případě vyšetřovacího senátu odvolacího soudu, v dožádaném státě — Lhůta 30 dnů

Výrok

Článek 27 odst. 4 a čl. 28 odst. 3 písm. c) rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV o evropském zatýkáčím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV musí být vykládány tak, že nebrání tomu, aby členské státy stanovily opravný prostředek s odkladným účinkem pro vykonatelnost rozhodnutí justičního orgánu, který musí nejpozději do 30 dnů od obdržení žádosti rozhodnout o tom, zda dá souhlas k tomu, aby

osoba byla stíhána, odsouzena nebo držena ve vazbě za účelem výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s odnětím osobní svobody za jiný trestný čin, než kvůli kterému byla na základě evropského zatýkacího rozkazu předána a kterého se dopustila před svým předáním, nebo aby osoba byla na základě evropského zatýkacího rozkazu vydaného kvůli trestnému činu, který byl spáchán před předáním této osoby, předána jinému členskému státu, než je vykonávající členský stát, bude-li pravomocné rozhodnutí přijato ve lhůtách stanovených v článku 17 téhož rámcového rozhodnutí.

(¹) Úř. věst. C 156, 1.6.2013.

Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 21. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Cível da Comarca do Porto — Portugalsko) — Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira, Alexandra Pendão Lapa Ferreira v. Companhia de Seguros Tranquilidade SA

(Věc C-229/10) (¹)

(„Článek 99 jednacího řádu — Pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel — Směrnice 72/166/EHS, 84/5/EHS a 90/232/EHS — Právo na náhradu škody z povinného pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel — Občanskoprávní odpovědnost pojištěného — Podíl poškozeného na škodě — Vyloučení nebo omezení práva na náhradu škody“)

(2013/C 225/66)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal Cível da Comarca do Porto

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira, Alexandra Pendão Lapa Ferreira

Žalovaná: Companhia de Seguros Tranquilidade SA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal Judicial da Comarca do Porto — Výklad směrnice Rady 72/166/EHS ze dne 24. dubna 1972 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontroly povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění (Úř. věst. L 103, s. 1), směrnice Rady 84/5/EHS ze dne 30. prosince 1983 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel (Úř. věst. 1984, L 8, s. 17), směrnice Rady 90/232/EHS ze dne 14. května 1990 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel (Úř. věst. L 129, s. 33, zejména jejího článku 1a), směrnice Evropského parlamentu a Rady

2000/26/ES ze dne 16. května 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a o změně směrnic Rady 73/239/EHS a 88/357/EHS (Čtvrtá směrnice o pojištění motorových vozidel) (Úř. věst. L 181, s. 65) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES ze dne 11. května 2005, kterou se mění směrnice Rady 72/166/EHS, 84/5/EHS, 88/357/EHS a 90/232/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/26/ES o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel (Úř. věst. L 149, s. 14) — Vnitrostátní ustanovení vylučující odpovědnost za rizika vyplývající z provozu motorových vozidel v případě nehody, a to z důvodu výlučné odpovědnosti chodce, který byl obětí uvedené nehody, a umožňující vyloučení nebo omezení práva oběti nehody na náhradu škody v případě společného zavinění, jestliže se poškozený podílel na vzniku škody

Výrok

Směrnice Rady 72/166/EHS ze dne 24. dubna 1972 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontroly povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění, druhá směrnice Rady 84/5/EHS ze dne 30. prosince 1983 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a třetí směrnice Rady 90/232/EHS ze dne 14. května 1990 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátním ustanovením spadajícím pod právo občanskoprávní odpovědnosti, která na základě individuálního posouzení výlučného či částečného podílu poškozeného v rámci nehody na škodě, která mu vznikla, umožňují vyloučit či omezit právo tohoto poškozeného požadovat poskytnutí náhrady škody z titulu pojištění občanskoprávní odpovědnosti motorového vozidla, které se nehody účastnilo.

(¹) Úř. věst. C 195, 17.7.2010.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 16. května 2013 — Caixa Geral de Depósitos, SA v. Evropská komise, Portugalská republika

(Věc C-242/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Články 149 a 181 jednacího řádu Soudního dvora — Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR) — Globální dotace na podporu místních investic v Portugalsku — Snížení finanční pomoci — Nevydání rozhodnutí ve věci samé — Zjevná nepřipustnost“)

(2013/C 225/67)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Caixa Geral de Depósitos, SA (zástupce: N. Ruiz, advokát)